

tás volt. Jók voltak a zenék, igényesek a feldolgozások, kiváló a *No More Blues* kíséző combója, és boldogok voltak ők, akik énekeltek, és mi, akik hallgattuk. De végtére erről kell szólnia az éneklésnek...!

Amikor elhalt a ráadás utáni ráadás utáni taps, a zsúfolt Dóm téren ülők vezényszóra fordították meg székeiket: a székesegyház fényfestése már a nyitókoncertet követően elbűvölte a közönséget. Most sem volt ez másként. Csak ajánlani tudom mindenkinek, akiknek internet-hozzáférése

van: a YouTube-on keressen rá – s nem csak erre! Számos koncertrészlet ízelítőt ad mindabból, amit a krónikás száraz szavakkal próbált leírni – például a nyitókoncert pompás pécsi és magyar összkarait, *Tillai Aurél* és *dr. Kollár Éva* vezényletével, és még sok emlékezetes momentumot.

Utánérzése volt rendezvényünk a hajdani X. EC Fesztiválnak? Nem hiszem. Inkább sikerült az a ritka teljesítmény, hogy kedvező emlékek stabil alapjára építkezve létrehozzanak valami újat, korszerűt, a manának szólót, anélkül, hogy az elődök

örökségét csorbították volna. A korábban említetteken túl ez a nagy eredmény. Hogy perspektivikusan milyen hatása lesz a nagyszabású nemzetközi kórusrendezvénynek városi, hazai vagy éppen nemzetközi szinten, még nem tudni. Az idő megadja a választ, de reményeink szerint nem kel újabb 22 évet várni arra, hogy soknyelvű éneklő sokadalom foglalja el 2010 Éneklő Kulturális Fővárosát, Pécsét.

C. Szalai Ágnes

A II. tételt a következő számban közöljük!
Fotók: Körtvélyesi László Pécs Cantat 2010

A MAGYAR UNESCO BIZOTTSÁG FŐTITKÁRÁNAK ZÁRÓBESZÉDE

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a fesztivál fővédnökét, Kodály Zoltánné Péczely Sarolta asszonyt, a Pécs Cantat szervezőit, valamennyi közreműködőt, a város vezetőit, a magyar és a nemzetközi kórusélet jeles személyiségeit, a fesztiválon szereplő énekeseket és kórusokat, Pécs zeneszerető lakóit.

Kodály Zoltán szavait idézték a megnyitó ünnepség műsorvezetői: „Az ének szebbé teszi az életet, az éneklők másokét is.” Biztos vagyok abban, hogy a Pécs Cantat kórusfesztivál méltó a nagy Mester gondolataihoz, minden percében igazolta azt. Tudom, hogy a most záruló gazdag és igen színvonalas programfolyam valamennyi résztvevőnek, szakmai közreműködőnek és nézőnek egyaránt maradandó élményt és sok örömet nyújtott.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az UNESCO, az ENSZ oktatási, tudományos és kulturális szervezete 1945-ben, közvetlenül a II. világháborút követően alakult. Alkotmányának legfontosabb gondolata a következő: „Mivel a háborúk az emberek tudatában keletkeznek, az emberek tudatában kell a béke védelme érdekében munkálkodni.”

Habár úgy tűnik, hogy a világ az emberi tevékenység minden területén és globális szinten is egyre inkább összefonódik, és hogy a világot a kölcsönös függőség jellemzi, a népek, nemzetek és kultúrák közötti kapcsolatok mégsem erősödtek meg. Ehelyett az utóbbi években láthatóan nőtt

a megértés hiánya és a bizalmatlanság. Elengedhetetlenül szükséges, hogy nemzeti és nemzetközi szinten új módokat találjunk a béke megőrzésére, egymás kultúrájának megismerésére, a kölcsönös megértésre.

A 193 tagországot tömörítő UNESCO 2010-et a kultúrák közeledésének nemzetközi évévé nyilvánította, és világesemény-naptárt állított össze a szellemiségét legjobban tükröző rendezvényekről. Bejelentem, hogy a Pécs Cantat fesztivál bekerült a világ legjelesebb programjai közé!

Kérem, végezetül engedjék meg nekem, hogy megkülönböztetett tisztelettel köszönjem meg az Európa Éneklő Fővárosa ötletgazdájának, Lakner Tamás karnagy úrnak, a fesztivál művészeti vezetőjének, a műhelyek vezetőinek, a szervezéssel járó hatalmas munkát végző-összefogó Pécsi Kulturális Központ igazgató asszonyának, munkatársainak és az önkénteseknek elhivatott, magas színvonalú munkáját. És végül, de nem utolsó sorban az énekeseknek, hogy szembé tették az életünket.

További munkájukhoz a maguk és mások életét meg-szépítő alkotókedvet és sok sikert kívánok.

Kovácsné Bíró Ágnes

a Magyar UNESCO Bizottság főtitkára

(Elhangzott a Pécs Cantat zárókoncertjén, 2010. VIII. 21-én)